

خبر

درخواست مصونیت نتانیاهو

● نخست‌وزیر اسرائیل اعلام کرد از پارلمان این کشور درخواست مصونیت می‌کند. دادستانی اسرائیل ۲۱ نوامبر ۲۰۱۹ در سه پرونده برای نتانیاهو به اتهام‌های فساد، ارتشا و سوءاستفاده از اعتماد قرار مجرمیت صادر کرد. با توجه به بن‌بست سیاسی تقریباً یک‌ساله در اسرائیل و درحالی‌که در ابتدای ماه مارس سومین انتخابات زودرس پارلمانی در اسرائیل برگزار می‌شود، درخواست مصونیت پارلمانی- قضائی بنیامین نتانیاهو به معنای مصمم‌بودن رهبر حزب لیکود برای کسب پیروزی در عرصه سیاست داخلی به شمار می‌رود. نخست‌وزیر اسرائیل در یک نشست مطبوعاتی گفت: «برای ادامه خدمت به شما تصمیم دارم درخواست مصونیت را به شکل رسمی به ریاست کنست (پارلمان اسرائیل) تقدیم کنم». بر اساس قوانین اسرائیل، هر وزیری که از سوی دستگاه قضائی تحت پیگرد کیفری قرار می‌گیرد، باید فوراً از مقام خود استعفا دهد. بااین‌حال، این قوانین شامل حال رئیس کابینه نمی‌شود. درمقابل، نخست‌وزیر تحت تعقیب مصونیت قضائی ندارد و باید به‌عنوان یک شهروند عادی محاکمه شود. درخواست مصونیت بنیامین نتانیاهو با توجه به انحلال پارلمان این رژیم باید در زمان تشکیل مجلس آینده در ماه مارس از سوی یک کمیسیون پارلمانی بررسی و تأیید شود. چنانچه این کمیسیون با این درخواست موافقت کند، اعضای کنست باید برای تصویب و اجرا، به این درخواست رأی بدهند. اعلام این تصمیم واکنش‌های گسترده‌ای را در میان محافل سیاسی اسرائیل به دنبال داشته است. بنی گانتس، رهبر حزب «آبی- سفید»، رقیب حزب لیکود به رهبری نتانیاهو گفت: «نتانیاهو به خوبی می‌داند که گناهکار است». درخواست مصونیت نتانیاهو در حالی اعلام شد که دیوان‌عالی اسرائیل از این هفته، این امر را بررسی می‌کند که آیا یک سیاست‌مدار متهم، حق تشکیل کابینه را دارد یا نه. مخالفان نتانیاهو گفته‌اند «مصونیت پارلمانی» برای این است که نمایندگان اهداف خود را بدون هراس از محاکمه پیش ببرند نه‌اینکه بعد از ارتکاب خطای شخصی که ارتباطی با فعالیت سیاسی آنها ندارد، از محاکمه در امان بمانند. در همین حال، بعد به نظر می‌رسد که دیوان‌عالی اسرائیل بتواند نتانیاهو را از ادامه رقابت سیاسی و تلاش برای تشکیل کابینه بعدی، کنار بزند.

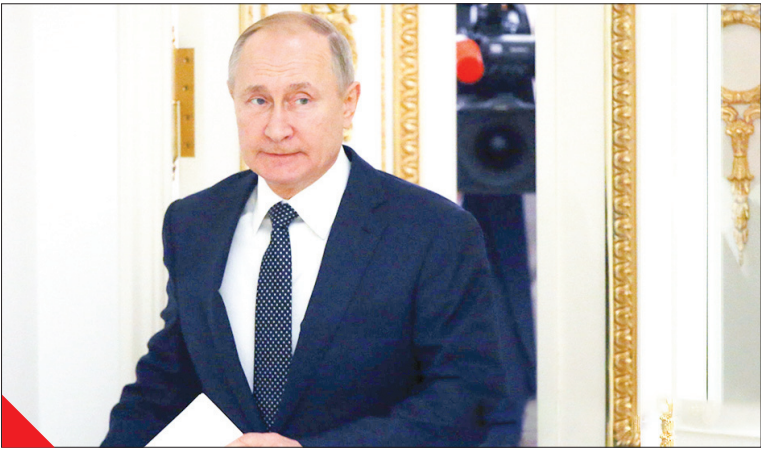
جنجال مدیرعامل سابق رنو- نیسان در ترکیه و لبنان

● مقامات قضائی ترکیه چند فرد مظنون، از جمله چهار خلبان را در ارتباط با فرار کارلوس غوصن، مدیرعامل سابق شرکت رنو- نیسان بازداشت کردند. غوصن پس از فرار از ژاپن، از طریق ترکیه به لبنان گریخته است. بر اساس گزارش‌ش‌ها، تحقیقات در مورد چگونگی فرار مدیرعامل سابق شرکت رنو- نیسان در ترکیه آغاز شده است. هم‌زمان آتی‌پس پاپیه روتاشه، وزیر مشاور در امور اقتصاد دولت فرانسه، با اشاره به ماجرای فرار مدیرعامل سابق شرکت رنو- نیسان از ژاپن اعلام کرد که «کارلوس غوصن در صورت بازگشت به فرانسه مسترد نخواهد شد». روتاشه در پاسخ به سؤالی درباره فرار غوصن از حصر خانگی در ژاپن و احتمال بازگشت وی به فرانسه تصریح کرد: «اگر کارلوس غوصن به فرانسه بازگردد، ما به استرداد وی اقدام نخواهیم کرد، زیرا فرانسه هرگز اتباع خود را به کشوری دیگر مسترد نمی‌کند». کارلوس غوصن، مدیرعامل سابق شرکت رنو- نیسان که دارای گذرنامه‌های فرانسوی، لبنانی و برزیلی است، نوامبر ۲۰۱۸ به ظن فساد مالی توسط پلیس ژاپن دستگیر شد. فرار مالیاتی و سوءاستفاده شخصی از دارایی‌های شرکت «رنو- نیسان آلیانس» از جمله اتهاماتی است که به او وارد شده. در زمان بازداشت او رسانه‌های ژاپنی اعلام کردند که غوصن از سال ۲۰۱۱ میلادی به مدت پنج سال نزدیک به ۳۸ میلیون یورو از درآمد خود را اعلام نکرده است. غوصن که تمام اتهامات وارده به خود را رد می‌کند، پیش‌تر به سه قید وثیقه از زندان آزاد شده و تحت حصر خانگی قرار گرفته بود. وی به تازگی در پی یک برنامه‌ریزی دقیق و حساب‌شده که با طراحی کارکنان یک شرکت خصوصی اجرائی شد، با رفتندی متحصربه‌فرد به ترکیه سفر کرد و از آنجا توسط یک هواپیمای جت خصوصی عازم لبنان شد. گفته می‌شود کارلوس غوصن پیش از عزیمت به سوی لبنان به نوعی حمایت مقامات سیاسی این کشور را دریافت کرده بود. بر اساس آخرین خبرها، دفتر ریاست‌جمهوری لبنان شایعات مطرح‌شده از سوی رسانه‌های محلی مبنی‌بر دیدار مدیرعامل سابق شرکت رنو - نیسان با میشل عون، رئیس‌جمهوری، در بدو ورود به این کشور را تکذیب کرده است. یکی از نزدیکان کارلوس غوصن همان‌طور که رسانه‌های لبنانی پیش‌تر اعلام کرده بودند تأیید کرده است که وی با مخفی‌شدن در جعبه یک ساز موسیقی از حصر خانگی گریخته و با پاسپورت فرانسوی وارد خاک لبنان شده است. از سوی دیگر مقامات ژاپنی اعلام کرده‌اند که اقامتگاه کارلوس غوصن در توکیو، محلی که وی در آن در حصر خانگی قرار داشت مورد تفتیش و بازرسی کارشناسان قرار گرفته است. مدیرعامل سابق رنو- نیسان هم‌اکنون به دلیل آنکه پیمان استرداد میان دو کشور ژاپن و لبنان به امضا نرسیده، از این حیث مصونیت کامل دارد. بااین‌حال به موجب قانونی که زمینه محاکمه اتباع لبنان در صورت ارتکاب جرم در خارج از کشور را فراهم می‌کند، اگر بیروت به فشارهای احتمالی توکیو برای محاکمه کارلوس غوصن تن دهد، امکان دادگاهی‌شدن مدیرعامل سابق شرکت رنو - نیسان در لبنان وجود دارد.

جهان

آغاز سومین دهه ریاست پوتین

اگر پوتین رئیس‌جمهوری روسیه نباشد

عکس: Gettyimages

را به اطلاع روسیه و جامعه جهانی برسانند. آنها باید سریع عمل کنند، چراکه هرگونه تعلل و ابهام، ثبات را تهدید می‌کند.

کاسیان

چه کسی بناست درباره تعیین جانشین پوتین تصمیم بگیرد؟ اگر رهبر روسیه به‌عنوان مثال یکشنبه آینده فوت کند (همان‌گونه که بیشتر تحقیقات جامعه‌شناسانه نشان می‌دهند)، این تصمیم را باید کاسیان رژیم اتخاذ کنند. این افراد برحسب شیوه نفوذشان به سه دسته تقسیم می‌شوند. بانفوذترین گروه بدون شک اعضای شورای امنیت روسیه خواهند بود که شامل نخست‌وزیر، رهبران امنیتی (سرگئی ناریشکین، الکساندر بورتنیوکوف، سرگئی شویگو، ولادیمیر کولوکولتسف و ژنرال ایوانوف) و رؤسای چندین شرکت (سرگئی چمزوف، مالک شرکت روستک، ایگور سچین، مالک شرکت روس نفت و ایگور شووالوف، مالک مؤسسه توسعه مالی وب) خواهند بود. این گروه همچنین شامل یوری کوالچوک، کناردی تیمچنکو، ارگاردی راتنبرگ و سرگئی سایابین می‌شود که از منظر تاریخی به پوتین نزدیک هستند. گروه دوم شامل کاسیانی می‌شود که به گروه پیشین نزدیک هستند، اما نفوذ آنها کمتر است. این دسته شامل الویرا نابیولینا، رئیس بانک مرکزی روسیه، الکسی کوردین، رئیس اتاق حسابرسانی روسیه و ۲۰ میلیارد برتر روس در مجله فوربس می‌شود (به‌جز تیمچنکو که در این فهرست رتبه

پنج را دارد، اما متعلق به گروه نخست کاسیان رژیم است). گروه سوم نیز شامل مدیران سیاسی بانفوذ می‌شود، مانند آنتون واینو، ویاچسلاو ولودین، سرگئی کیرینکو، الکساندر بکلوف، گروموف و سرگئی لاوروف. آشکار است که مکانیسم تصمیم‌گیری از دسته بالا به پایین سرریز می‌شود. اعضای بانفوذترین دسته، نظرات دو گروه پایین‌تر از خود را مدنظر قرار می‌دهند. هر کس از این سه دسته خارج باشد، از جمله دستگاه‌های فدرال و منطقه‌ای، صرفاً باید با تصمیمات اتخاذشده موافقت کند. باید این نکته را نیز در ذهن نگاه داشت که مدیران سطوح منطقه‌ای فدرال پشتیبان‌های خود را در میان سه گروه مذکور دارند؛ امری که ثبات تصمیم‌های اتخاذشده را تضمین می‌کند.

رسانه‌ها

تفش سیاسی رسانه‌ها در ۹۰ روز مانده به برگزاری انتخابات بسیار حیاتی است. شکی نیست که تولیدات رسانه‌ها جامعه را با گزارش‌های تأییدشده درباره تعیین جانشین سردرگم می‌کند. با وجود عناوینی مانند «رسانه‌های کرملین» یا «پروپاگاندای کرملین»- که به رسانه‌های روس اطلاق می‌شود و بر یکپارچگی عظیم آنها دلالت دارد، وضعیت حقیقی آنچنان هم ساده نیست. کنترل گروموف و کیرینکو بر رسانه‌ها محدود است. در روسیه، هلدینگ‌های رسانه‌ای منافع مالکانشان

را دنبال می‌کنند و ارتباط‌های زیستی و سازمانی مخصوص به خود را با پوتین دارند. در وضعیتی اضطراری، مالکان هلدینگ‌های رسانه‌ای تنها منافع مدیران سیاسی دولت را تأمین نمی‌کنند، بلکه تلاش‌ها را به سمت منافع گروه اصلی کاسیان رژیم سوق می‌دهند.

پوشش رسانه‌ای برآمده از سازوکاری قدرتمند در تولید محتواست. این سازوکار شامل چهار بخش است: ۱- شبکه‌های تلویزیونی ملی؛ ۲- خبرگزاری‌ها و شبکه‌های خبری بزرگ؛ ۳- سرویس‌های جست‌وجو و ایمیل و تولیدکنندگان خبر؛ ۴- رسانه‌های متعصب و دواًتشه. خروجی عمومی هر یک از این چهار گروه وابسته به کاسیان گوناگون است.

در این زمینه باید دو عامل مهم دیگر را نیز مدنظر قرار داد: ۱- سردبیران در رسانه‌های معاصر خوب آموزش ندیده‌اند؛ ۲- رسانه‌ها در مواقع اضطراری کارکرد کند وضعیفی دارند که اغلب به شک و بلاتکلیفی دامن می‌زند.

بالاخره جانشین چه کسی خواهد بود؟

اگر از تحلیل‌های جزئی صرف‌نظر کنیم، می‌توان حدس زد که سرگئی سایابین، الکسی کوردین، سرگئی چمزوف، ایگور شووالوف و دیمیتری مدودف به‌عنوان نامزدهای جایگزینی مطرح شوند. آشکار است که نمی‌توان درباره نفوذ و پرسونای افرادی مانند ایگور سچین، قدریوف یا شویگو به توافق رسید. جانشین پوتین باید از چندین معیار مهم برخوردار باشد. او باید مقامی رسمی و طراز اول با تجربه بسیار در زمینه اقتصاد کلان باشد. او باید بتواند روسیه را در خارج از کشور نمایندگی کند و سراسر به میراث پوتین وفادار باشد. وی همچنین باید مورد تأیید تمامی افراد حلقه پوتین باشد. همچنین دست‌کم ۳۰ درصد از رأی‌دهندگان نیز باید او را انتخاب کنند. بدیهی است که بعد از مرگ احتمالی پوتین، هر کسی که رهبری کرملین را برعهده بگیرد و به سیاست‌های او وفادار بماند، در نهایت بازنده خواهد بود، چراکه تاریخ نشان داده است که پیشبرد همان رویکرد سیاسی و ادامه سیاست‌های فرصت‌طلبانه در جهان بین‌الملل برای جانشین سران دولت‌های اقتدارگرا بسیار دشوار است، چراکه رئیس‌جمهوری فاقد کاریزما دیگر در میان مردم محبوب نیست.

شنبه ۱۴ دی ۱۳۹۸

رویداد

نشست شورای امنیت درباره ادب

● شورای امنیت امروز نشستی را پشت درهای بسته درباره ادلب برگزار می‌کند. این نشست به درخواست بریتانیا و فرانسه برگزار می‌شود. دیپلمات‌ها امیدوارند اعضای شورای امنیت مجدداً طی این نشست مسئله تمدید فعالیت مکانیسم ارسال کمک‌های بشردوستانه به چهار میلیون سوری را بررسی کنند. بر اساس این مکانیسم، کمک‌های بشردوستانه از طریق ترکیه، اردن و عراق به دست سوری‌ها می‌رسد. روسیه اخیراً با تمدید فعالیت این مکانیسم، با ساختار کنونی آن مخالفت کرد.

دولت جدید الجزایر تشکیل شد

● سخنگوی رسمی نهاد ریاست‌جمهوری الجزایر از تشکیل دولت جدید این کشور خبر داد. دولت جدید الجزایر به نخست‌وزیری عبدالعزیز جراد، متشکل از ۳۹ وزیر است که اکثر آنها تکنوکرات هستند و پیش‌بینی می‌شود از این هفته فعالیت خود را آغاز کنند. همچنین پنج نفر از وزرای دولت جدید زن هستند. همچنین دستگاه قضائی الجزایر تصمیم گرفت ۷۶ نفر از بازداشتی‌های اعتراضات مردمی را آزاد کند.

آمریکا وزیر دفاع کوپا را تحریم کرد

● وزارت امور خارجه آمریکا، وزیر دفاع کوپا را به دلیل حمایت از رئیس‌جمهور ونزوئلا هدف تحریم قرار داد. در ماه سپتامبر هم وزارت امور خارجه آمریکا، رائول کاسترو، رهبر حزب کمونیست کوپا و رئیس‌جمهور سابق این کشور را به همراه چهار فرزندش به دلایلی مشابه در فهرست تحریم‌هایش قرار داد.

ازسرگیری اعتراض لبنانی‌ها

● تظاهرات کنندگان لبنانی با آغاز سال جدید میلادی، اعتراضات خود را از سر گرفتند و مقابل ورودی بندر بیروت و طرابلس در شمال این کشور تحصن کردند. تظاهرات کنندگان این بندر را نماد فساد در لبنان می‌دانند. شماری از معترضان هم مسیرهای اصلی در غرب بیروت را بستند. لبنان از ۱۷ اکتبر ۲۰۱۹ شاهد تحصن و تظاهرات مردمی شهروندان این کشور است که خواستار بهبود اوضاع معیشتی، مبارزه با فساد و محاکمه فاسدان هستند. پس از استعفای سعد حریری، هنوز نخست‌وزیر جدیدی در لبنان انتخاب نشده است.

به جوانی برمی‌گردید

ایران‌وین
کلینیک ایران نوین
irannovinclinic.com

ما شما را به جوانی

برمی‌گردانیم

از تاریخ ۱ دی تا ۱۵ فروردین ۱۳۹۹

کاشت مو و آب مرو

تاریخ قرعه کشی ۲۰ فروردین ۱۳۹۹

۰ ۰ ۱ ۲ ۲ ۲ ۲

چراغ سبز پارلمان ترکیه برای اعزام نیرو به لیبی

پارلمان ترکیه لایحه‌ای را تصویب کرد که بر اساس آن، دولت آنکارا اجازه خواهد داشت برای حمایت از دولت وحدت ملی لیبی، به این کشور نیروی نظامی اعزام کند. روز پنجشنبه ۳۲۵ نماینده پارلمان به لایحه دولت رأی مثبت و ۱۸۴ نماینده به آن رأی منفی دادند. تصویب این لایحه به دولت ترکیه اجازه می‌دهد دربارۀ میزان، زمان و گستردگی اعزام نیرو به لیبی به صلاحدید خود عمل کند. عصمت یلماز، نماینده حزب عدالت و توسعه، حزب حاکم بر ترکیه، در دفاع از این لایحه اعلام کرد: «اگر دولت قانونی لیبی در خطر باشد، آثار بی‌ثباتی‌اش تا ترکیه گسترش پیدا می‌کند. آنها که این کار را خطرناک می‌دانند و نمی‌خواهند قدمی برای آن بردارند، کودکان ما را به خطری بزرگ‌تر می‌اندازند». این در حالی است که نمایندگان احزاب مخالف دولت اعلام کرده‌اند ترکیه «باید در پی ایجاد ثبات در منطقه» باشد و نمی‌تواند سربازان خود را راهی «خط مقدم یک جنگ داخلی‌کند که ربطی به امنیت ملی این کشور» ندارد. دولت وحدت ملی لیبی به نخست‌وزیری «فائز سراج»، با خلیفه حفتر و شبه‌نظامیان وفادار به او در شرق این کشور در حال جنگ است. رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، به‌تازگی اعلام کرده بود سراج خواستار آرسال نیروهای ترکیه به این کشور شده است. این پس از آن روی داد که این دو نفر پیمانی نظامی را امضا کردند که به ترکیه اجازه می‌داد شماری از کارشناسان و کارکنان نظامی خود را روانه لیبی کند.

از سوی دیگر، در روزهای گذشته، انتشار گزارش‌هایی از ورود شبه‌نظامیان سوری به لیبی خبرساز شد؛ شبه‌نظامیانی که به واسطه ترکیه به لیبی فرستاده شده‌اند. به گفته کارشناسان، این امر جنگ داخلی لیبی را وارد مرحله تازه‌ای کرده و می‌تواند به بحران داخلی این کشور دامن بزند. آنکارا اعزام نیرو به طرابلس را برای حفظ منافع خود در لیبی و شرق مدیترانه ضروری می‌داند؛ چراکه یونان، قبرس، مصر و اسرائیل همگی با ایجاد مناطق اقتصادی انحصاری، راه خود را برای استخراج منابع نفت و گاز این منطقه هموار کرده‌اند. دفتر ریاست‌جمهوری ترکیه پس از برگزاری رای‌گیری در پارلمان اعلام کرد رجب طیب اردوغان و دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا در یک تماس تلفنی درباره اوضاع سوریه و لیبی گفت‌وگو کرده‌اند. در بیانیه کوتاه دفتر ریاست‌جمهوری ترکیه گفته شده که آنها «درباره اهمیت دیپلماسی در حل مسائل منطقه‌ای» صحبت کرده‌اند. در همین حال، وزارت خارجه مصر تصمیم پارلمان ترکیه را به‌شدت محکوم کرد و گفت مسئولیت پیامدهای منفی این اقدام برای ثبات منطقه مدیترانه بر دوش ترکیه خواهد بود. مصر، همسایه شرقی لیبی، از دولت مستقر در شرق این